

26.8.2009

Dnro 3422/4/07

Ratkaisija: Oikeusasiamies Riitta-Leena Paunio

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Håkan Stoor

HALLINNOLLISEN SEURAAMUKSEN PERUSTELEMINEN

1 KANTELU

A on 14.10.2007 ja 30.12.2007 osoittanut eduskunnan oikeusasiamiehelle kantelukirjoituksen erikoislääkäri, dosentti B:n ja X Oy:n (jälj. yhtiö) asiamiehenä. Kantelussaan A arvosteli Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen (nykyään Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto, Valvira) lakimiehen ja oikeusturvakeskuksen pysyvän asiantuntijan menettelyä seuraavasti:

1. Terveydenhuollon oikeusturvakeskus antoi 2005 lakimies C:n esittelemässä asiassa dosentti B:lle huomautuksen väärin perustein. Toisin kuin päätöksessä esitetään, B ei ole laiminlyönyt velvollisuuttaan antaa selvityksiä terveydenhuollon valvontaviranomaisille.

- - -

3 RATKAISU

Käsitykseni mukaan oikeusturvakeskuksen - - - antaman päätöksen perusteluihin voidaan kohdistaa seuraavaa arvostelua:

Oikeusturvakeskus on antanut huomautuksen dosentti B:lle sen perusteella, että hän on toistuvasti laiminlyönyt terveydenhuollon ammattihenkilön velvollisuuden antaa selvitystä valvontaviranomaisille. Asiakirjoissa ei kuitenkaan kaikkien selvityspyyntöjen osalta ole selvitystä siitä, että ne olisi annettu B:lle tiedoksi. Näin ollen B:tä ei niiden osalta ole voitu moittia siitä, että hän ei ole vastannut selvityspyyntöihin.

Huomautuspäätöstä on myös perusteltu tapahtumilla, joista lääninhallitukset jo aikaisemmin olivat antaneet B:lle hallinnollista ohjausta (huomautuksen tai huomion kiinnittämisen). Mielestäni hallinnollisen seuraamuksen määrääminen uudelleen samojen tapahtumien ja saman lainsäädännön perusteella ei vastaa viranomaistoiminnalta edellytettävää ennakoitavuutta ja johdonmukaisuutta. Tässä tapauksessa aikaisempaa ohjausta ei myöskään voitu ottaa huomioon ankaroittavana perusteena myöhempää seuraamusta annettaessa.

Nähdäkseni oikeusturvakeskus on kuitenkin harkintavaltansa puitteissa voinut antaa B:lle huomautuksen muiden päätöksen perusteluissa mainittujen tapahtumien johdosta. Tämän vuoksi en pidä päätöksen lopputulosta lainvastaaisena (jälj. kohta 4.1.3).

Asiassa ei muilta osin ole ilmennyt oikeusasiamiehen toimenpiteitä edellyttävää lainvastaista menettelyä tai velvollisuuden laiminlyöntiä.

PERUSTELUT

4.1

Oikeusturvakeskuksen dosentti B:lle antama huomautus

4.1.1

Oikeusturvakeskuksen päätös 2005

Terveydenhuollon oikeusturvakeskus antoi 2005 dosentti B:lle huomautuksen vastaisen varalle (jälj. päätös). Päätöksen mukaan B on toistuvasti laiminlyönyt terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetun lain (559/1994, jälj. ammattihenkilölaki) 19 §:n 2 momentissa säädetyn ammattihenkilön selvityksenantovelvollisuuden.

Päätöksessä todetaan, että lääninhallitukset ovat aiemmin toistuvasti puuttuneet B:n ammatinharjoittamiseen ja antaneet hänelle hallinnollista ohjausta mm. sen vuoksi, että B ei ollut antanut lääninhallituksen pyytämiä selvityksiä tai hän oli antanut ne olennaisesti viivästyneinä. Viranomaiset ovat lähettäneet selvityspyynnöjä B:n vastattaviksi lupahakemuksissa ilmoitettuihin osoitteisiin merkitsemällä kirjeisiin vastaanottajaksi erikoislääkäri B/X Oy tai X Oy/erikoislääkäri B. Terveydenhuollon oikeusturvakeskus toteaa, että B on ollut velvollinen ottamaan vastaan viranomaisen hänelle tai hänen edustamalleen X Oy:lle osoitetut selvityspyynnöt ja vastaamaan niihin asianmukaisesti, koska hän on yhtiön lääketieteellisestä toiminnasta vastaava johtaja. B on myös ollut velvollinen vastaamaan viranomaisen esittämiin selvityspyynnöihin, jotka koskevat hänen yksityislääkäritoimintaansa.

Lisäksi oikeusturvakeskus kiinnitti B:n huomioita siihen, että silmälääkäriin tulee vastaanotokäynnin yhteydessä antaa potilaalle kirjoittamansa silmälasiresepti ilman, että potilaan tarvitsee sitä häneltä nimenomaan pyytää ja siihen, että glaukoomapotilaan tilan lääketieteelliseen tutkimukseen kuuluu myös näkökenttätutkimus. Silmälääkäriin tulee myös olla vaikeuksista taivutettavissa potilaidensa ja viranomaisten yhteydenottoja varten.

4.1.2

Päätöksen perustelut, kantelussa esitetty arvostelu ja asiassa saatu selvitys

Oikeusturvakeskuksen dosentti B:lle antama huomautus perustuu seuraaviin tapahtumiin, jotka on numeroitu 1–7. Suluissa on ilmoitettu asian diaarinumero Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksessa (Valvirassa).

1. - - - lääninhallituksen B:ltä pyytämä selvitys

Päätöksen mukaan B on vuonna 1997 kieltäytynyt antamasta - - - lääninhallitukselle Potilasvakuutusyhdistyksen (nykyään Potilasvakuutuskeskus) pyytämää selvitystä. Yhdistys oli pyytänyt virka-apua lääninhallitukselta, koska B ei ollut antanut pyydettyä selvitystä. Koska lääninhallitus ei saanut B:ltä selvitystä, asia siirtyi edelleen oikeusturvakeskukseen, joka elokuussa 1997 kehotti B:tä toimittamaan sille pyydetyn selvityksen. Selvityspyynnöä ei kuitenkaan saatu annettua tiedoksi B:lle.

Kantelun mukaan B ei ole vuonna 1997 kieltäytynyt antamasta lääninhallitukselle selvitystä potilaan hoidosta, vaan oikeusturvakeskus ei ollut saanut toimitettua selvityspyynnöä B:lle. Oikeusturvakeskuksen olisi tullut huolehtia siitä, että B olisi saanut selvityspyynnön haltuunsa.

Asiakirjojen mukaan - - - lääninhallitus pyysi 21.5.1997 B:ltä selvitystä siitä, miksi hän ei ollut toimittanut Potilasvakuutusyhdistykselle sen pyytämää selvitystä. B:n asiamies toimitti 31.7.1997 lääninhallitukselle kirjeen, jossa hän totesi, että lääninhallituksen selvityspyyntö ei antanut aihetta toimenpiteisiin.

Oikeusturvakeskuksen lausunnon mukaan B:n voidaan 1.7.1997 kirjeen sananmuodon mukaan katsoa kieltäytyneen antamasta häneltä pyydettyä selvitystä.

2. - - - lääninhallituksen toimittamat asiakirjat

Päätöksen mukaan B ei ollut vastannut lääninhallituksen yhtiön toimintaa ja erityisesti erästä kantelua koskeviin kysymyksiin. B ei myöskään ollut vastannut Potilasvakuutusyhdistyksen selvityspyyntöön vuonna 1995 ja Kuluttajaviraston vahvistuskehotuksiin vuonna 2000.

Kantelun mukaan lääninhallitus oli yhteydessä B:hen jatkuvasti, mm. puhelimitse hänen sihteerinsä kautta. Kaikkiin lääninhallituksen virallisiin kirjeisiin B vastasi määräajassa. Kantelua koskevaa selvityspyyntöä B ei ole koskaan saanut. Hän ei myöskään ole saanut haltuunsa samaan asiaan liittyvää Potilasvakuutusyhdistyksen selvityspyyntöä. Kuluttajaviraston vahvistuskehotukseen ei ole vastaamisvelvollisuutta.

Asiakirjoista käy ilmi, että - - - lääninhallitus oli 13.3.1995 pyytänyt B:ltä selvitystä erään potilaan kantelun johdosta. Selvityspyyntö lähetettiin B:lle uudelleen 30.3.2001. Selvitystä pyydettiin 20.4.2001 mennessä. - - -

31.5.2001 B:ltä pyydettiin uudelleen selvitystä edellä mainitussa kanteluasiassa sekä vastaus- ta eräisiin muihin kysymyksiin 14.6.2001 mennessä. B vahvisti vastaanottaneensa selvitys- pyynnön. Hänen asiamiehensä antoi selvityksen 11.6.2001. Sen mukaan B oli saanut vuonna 1995 lähetetyn selvityspyynnön asiakirjat vasta 14.5.2001.

B:ltä pyydettiin vielä 19.7.2001 lisäselvitystä 20.8.2001 mennessä.

Oikeusturvakeskuksen lausunnon mukaan lääninhallituksen oikeusturvakeskukselle toimitta- miin asiakirjoihin ei ole liitetty selvitystä, josta voitaisiin todeta B:n saaneen tiedokseen läänin- hallituksen lähettämiä selvityspyyntöjä. Oikeusturvakeskus toteaa, että Potilasvakuutusyhdis- tyksen ja Kuluttajaviraston selvityspyyntöihin vastaamatta jättämistä ei tule arvioitavaksi am- mattihenkilölain 19 §:n mukaan.

3. - - - lääninhallituksen toimittamat asiakirjat

Päätöksen mukaan - - - lääninhallitus pyysi joulukuussa 2002 B:tä ilmoittamaan yhtiön tervey- denhuollosta vastaavan johtajan ja potilasasiamiehen ja yhteystiedot. Lääninhallitus ei useista yrityksistä huolimatta saanut toimitettua selvityspyyntöä tiedoksi B:lle.

Kantelun mukaan lääninhallitus ei ollut käyttänyt B:n kotiosoitetta, joten B ei ole saanut selvi- tyspyyntöä.

Asiakirjojen mukaan lääninhallitus pyysi kirjeessään 20.12.2002 B:tä ilmoittamaan yhtiön ter- veydenhuollosta vastaavan johtajan voimassa olevan osoitteen ja puhelinnumeron sekä poti- lasasiamiehen nimen ja tämän yhteystiedot. B:n asiamies ilmoitti kirjeessään 11.2.2003, että yhtiö di ilmoittanut pyydettyt yhteystiedot hakemuksessaan - - - lääninhallitukselle. Yhtiö ei katsonut voivansa antaa lääninhallitukselle B:n yksityistä puhelinnumeroa, vaan asiointi tuli

suorittaa vastaanottoavustajan välityksellä.

Lääninhallitus uudisti pyyntönsä 26.2.2003. - - - ilmoitettiin lääninhallitukselle 18.3.2003 lähetyksessä kirjeessä. Muiden tietojen osalta kirjeessä viitattiin aikaisemmin lähetettyihin asiakirjoihin. Lääninhallitus pyysi kirjeillään 3.4.2003 ja 13.6.2003 uudelleen yhteystietoja sekä yhtiön toimintaan liittyviä tietoja. Samalla yhtiölle varattiin tilaisuus tulla kuulluksi toiminnan keskeyttämistä koskevassa asiassa. Tiedoksiannossa käytettiin saantitodistusta ja haastemiestä, mutta kirjeettä ei saatu toimitettua B:lle. Lääninhallitus siirsi 15.7.2003 asian Terveystieteiden tutkimuskeskukselle.

Oikeusturvakeskuksen lausunnon mukaan päätöksessä todetaan, että B:lle ei ollut saatu toimitetuksi selvityspyyntöä.

4. - - - lääninhallituksen 23.8.2003 antama hallinnollinen ohjaus

Päätöksen mukaan - - - lääninhallitus kiinnitti elokuussa 2003 B:n huomiota siihen, että hän ei ollut kesäkuussa 2002 toimittanut valokopioita potilasasiakirjoista lääninhallitukselle toimittamansa selvityksen yhteydessä.

Kantelun mukaan B:n potilasasiakirjat ovat elektronisia, eikä niistä voi ottaa valokopiota.

Lakimies C:n selvityksen mukaan toteamus potilasasiakirjojen toimittamatta jättämisestä perustuu lääninhallituksen toimittamiin asiakirjoihin.

Oikeusturvakeskuksen lausunnon mukaan B oli jo 23.8.2003 edellä mainitulla päätöksellä saanut asiasta hallinnollista ohjausta (huomion kiinnittäminen) - - - lääninhallitukselta.

5. - - - lääninhallituksen 12.1.2004 antama huomautus

Päätöksen mukaan - - - lääninhallitus antoi 12.1.2004 B:lle huomautuksen hänen laiminlyönneistään antaa selvityksiä määräajassa.

Kantelun mukaan selvityspyyntöä ei toimitettu B:lle asianmukaisesti, koska B ilmoitti puhelimitse lääninhallitukselle, että selvityspyynnössä mainittu potilas ei ole B:n eikä yhtiön potilas. B ilmoitti myös, että hänen resurssinsa eivät riitä vastaamaan nimettämiin kanteluihin.

Lakimies C:n selvityksen mukaan päätös on tältä osin perustunut lääninhallituksen toimittamista asiakirjoista ilmeneviin tietoihin.

Oikeusturvakeskuksen lausunnon mukaan B oli jo 12.1.2004 saanut edellä mainitulla päätöksellä hallinnollista ohjausta (huomautuksen) - - - lääninhallitukselta.

Olen käsitellyt - - - lääninhallituksen päätöstä lähemmin toisessa A:n kanteluun tänään antamassani ratkaisussa (dnro 3423/4/07).

6. - - - lääninhallituksen 21.4.2004 antama huomautus

Päätöksen mukaan - - - lääninhallitus antoi 21.4.2004 B:lle huomautuksen hänen laiminlyönneistään antaa pyydetyt selvitykset määräajassa.

Kantelun mukaan B oli pyytänyt määräajan pidennystä, koska asia ei ollut kiireellinen. Lisäsel-

vityspyynnön osalta B:llä oli laillinen este.

Lakimies C:n selvityksen mukaan päätös on tältä osin perustunut lääninhallituksen toimittamista asiakirjoista ilmeneviin tietoihin.

Oikeusturvakeskuksen lausunnon mukaan B oli jo 21.4.2004 saanut asiasta hallinnollista ohjausta (huomautuksen) - - - lääninhallitukselta.

7. Terveysthuollon oikeusturvakeskuksen selvityspyyntöön vastaaminen

Päätöksen mukaan B ei vastannut Terveysthuollon oikeusturvakeskuksen hänelle maaliskuussa 2004 lähettämään lausunto- ja selvityspyyntöön, joka liittyi Kuluttajavalituslautakunnan oikeusturvakeskukselle esittämään lausuntopyyntöön.

Kantelun mukaan selvityspyyntöä ei ollut saatu toimitettua B:lle, joka asuu ulkomailla, vaikka osoite oli lähettäjän tiedossa. Selvityspyyntöä ei ollut lähetetty asianmukaisesti, eikä sen vastaanottamista varmistettu.

Lakimies C:n selvityksen mukaan päätös on tältä osin perustunut Kuluttajavalituslautakunnan oikeusturvakeskukselle toimittamista asiakirjoista ilmeneviin tietoihin.

Asiakirjoissa on oikeusturvakeskuksen 25.3.2004 lähettämä B:lle osoitettu lausunto- ja selvityspyyntö. Asiakirjoissa olevien muistiinpanojen mukaan selvityspyyntö on palautunut noutamattomana 28.4.2004.

Oikeusturvakeskuksen lausunnon mukaan asiakirjoista ei käy ilmi, että selvityspyyntö olisi todisteellisesti toimitettu B:lle.

4.1.3 Arviointi

Potilasvähinkoyhdistykselle annettavan selvityksen arviointi ammattihenkilölain mukaan

Kohdassa 1 lääninhallitus oli 21.5.1997 pyytänyt B:ltä selvitystä siitä, miksi hän ei ollut antanut Potilasvakuutusyhdistykselle sen pyytämiä potilasasiakirjoja ja pyytänyt liittämään selvityksen ohkeen kyseessä olevat asiakirjat. Selvityspyyntönsään lääninhallitus oli viitannut ammattihenkilölain 19 ja 26 §:ään. Myös kohdassa 2 mainituissa tapahtumissa oli eräiltä osin kyse Potilasvähinkoyhdistyksen ja kuluttajaviraston selvityspyyntöihin vastaamisesta.

Oikeusturvakeskus on lausunnossaan esittänyt, että Potilasvakuutusyhdistyksen selvityspyyntöihin vastaamatta jättämistä ei tule arvioida ammattihenkilölain 19 §:n mukaan. Totean tästä asiasta seuraavaa.

Ammattihenkilölain 19 §:n 2 momentin mukaan terveydenhuollon ammattihenkilö on velvollinen salassapitosäännösten estämättä antamaan terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen tai lääninhallituksen pyytämät, sille *tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamiseksi tarpeelliset ilmoitukset, selitykset ja selvitykset* (kursiivi lisätty).

Lääninhallitukselle esittämässään virka-apuopyynnössä Potilasvakuutusyhdistys oli todennut, että sillä oli oikeus saada kyseessä olevat asiakirjat sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien yleisten vakuutusehtojen mukaan. (Tiedonsaantioikeudesta säädetään nykyään potilasva-

hinkolain (585/86) 5 d §:ssä).

Ammattihenkilölain 26 §:n mukaan valvontaviranomainen voi antaa ammattihenkilölle seuraamuksen muun muassa jos hän "toimii muutoin virheellisesti tai moitittavasti". Nähdäkseni potilasvahinkojärjestelmään liittyvien velvollisuuksien laiminlyönti voi olla säännöksessä tarkoitettu virheellinen tai moitittava menettely.

Tämän vuoksi lääninhallitus on mielestäni voinut ammattihenkilölain nojalla pyytää B:ltä selvitystä siitä, miksi tämä ei ole noudattanut potilasvahinkojärjestelmään liittyviä velvollisuuksiaan. Kyseessä on ollut ammattihenkilölain 19 §:n 2 momentissa tarkoitettu selvitys.

Selvityspyyntöjen tiedoksianto

Oikeusturvakeskuksen päätöksessä huomautusta perustellaan sillä, että B on ollut velvollinen ottamaan vastaan viranomaisen hänelle tai hänen edustamalleen X Oy:lle osoitetut selvityspyynnöt ja vastaamaan niihin asianmukaisesti.

Oikeusturvakeskuksen lausunnossa on tuotu esiin, että asiassa ei kaikilta osin ole selvitetty, että kyseessä olevat selvityspyynnöt on annettu B:lle tiedoksi (kohdat 2, 3 ja 7).

Ammattihenkilölain 19 §:ssä säädetään seuraavaa:

Määräysten noudattaminen ja tietojen antaminen

Terveys- ja hoitoalan ammattihenkilö on velvollinen ammattitoiminnassaan noudattamaan, mitä terveydenhuollon oikeusturvakeskus tai lääninhallitus säännösten tai määräysten nojalla määrää.

Terveys- ja hoitoalan ammattihenkilö on velvollinen salassapitosäännösten estämättä antamaan terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen tai lääninhallituksen pyytämät, sille tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamiseksi tarpeelliset ilmoitukset, selitykset ja selvitykset.

Terveys- ja hoitoalan ammattihenkilö on siis velvollinen antamaan Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen tai lääninhallituksen pyytämät selvitykset (lain 19 §:n 2 mom.). Sen sijaan oikeusturvakeskus ei mielestäni ole voinut perustella päätöstään sillä, että B ei ole noutanut hänelle osoitettuja selvityspyyntöjä. Tällainen velvollisuus ei perustu lakiin eikä lain nojalla annettuun määräykseen. Selvityspyynnön tiedoksiantaminen on viranomaisen velvollisuus. Asiasta säädetään nykyään hallintolain (434/2003) 54 §:n 2 momentissa ("Viranomaisen on huolehdittava asian käsittelyn kuluessa ilmoituksen, kutsun tai muun asian käsittelyyn liittyvän asiakirjan tiedoksiantamisesta"). Ennen 1.1.2004 vastaava säännös sisältyi tiedoksiannosta hallintoasioissa annetun lain (232/1966) 2 §:ään.

Näin ollen ammattihenkilöön voidaan kohdistaa moitetta vasta sen jälkeen, kun hän on laiminlyönyt vastaamisen hänelle toimitettuun selvityspyyntöön. Tämän vuoksi oikeusturvakeskus on mielestäni menetellyt virheellisesti, kun se on katsonut B:n laiminlyöneen velvollisuuksiaan esittämättä selvitystä siitä, että selvityspyyntö oli annettu hänelle tiedoksi. Näin on nähdäkseni menetelty edellä mainituissa kohdissa 2 ja 7. Sen sijaan katson, että kohdasta 3 käy ilmi, että - - - lääninhallituksen 20.12.2002 ja 26.2.2003 lähettämät selvityspyynnöt olivat tulleet B:n tietoon, mutta hän ei ollut antanut lääninhallitukselle pyydettyä selvitystä.

Aikaisempi hallinnollinen ohjaus

Oikeusturvakeskus on lausunnossaan todennut, että B:lle annettu huomautus on annettu osittain sellaisista laiminlyönneistä, joiden perusteella lääninhallitukset jo aikaisemmin olivat antaneet B:lle hallinnollista ohjausta (kohdat 4–6). Oikeusturvakeskuksen mielestä aikaisempi hallinnollinen ohjaus olisi päätöksessä tullut merkitä aikaisempi valvonta -otsikon alle. Totean tästä asiasta seuraavaa.

Ammattihenkilölain nojalla annettu, hallinnollista ohjausta koskeva päätös ei saavuta sellaista oikeusvoimaa, ettei asiaa voisi perustellusta syytä käsitellä uudestaan. Toisaalta oikeusvarmuus edellyttää, että viranomaisen päätöksenteko on ennakoitavaa ja johdonmukaista. Mielestäni hallinnollisen seuraamuksen määrääminen uudelleen samojen tapahtumien ja saman lainsäädännön perusteella ei vastaa tätä viranomaistoiminnalta edellytettävää ennakoitavuutta ja johdonmukaisuutta.

Aikaisemmin annettu seuraamus voidaan kuitenkin ottaa huomioon ankaroittavana tekijänä määrättäessä seuraamusta uudesta samankaltaisesta rikkomuksesta. Tämä näyttääkin olleen oikeusturvakeskuksen päätöksen tarkoituksena, koska siinä (s. 9) todetaan, että "toistuva viranomaisten selvityspyyntöihin vastaamatta jättäminen tai selvityksen antaminen olennaisesti myöhässä ilman hyväksyttävissä olevaa syytä osoittaa B:n suhtautuneen väheksyvästi viranomaisten kehotuksiin ja pyyntöihin".

Selvityksestä käy kuitenkin ilmi, että vain kohdassa 7 mainitun laiminlyönnin on väitetty tapahtuneen lääninhallitusten antaman ohjauksen jälkeen. Jos tässä kohdassa mainittu selvityspyyntö olisi saatu annettua tiedoksi B:lle keväällä 2004, lääninhallitusten antama aikaisempi hallinnollinen ohjaus olisi siis nähdäkseni voitu ottaa ankaroittavana tekijänä huomioon uutta seuraamusta määrättäessä.

Koska kohdassa 7 mainitun selvityspyynnön tiedoksiannosta ei kuitenkaan ole selvitystä, olen oikeusturvakeskuksen kanssa samaa mieltä siitä, että oikeusturvakeskuksen 2005 B:lle antama huomautusta ei olisi tullut perustella päätöksen kohdissa 4–6 mainituilla lääninhallitusten päätöksillä.

Nähdäkseni oikeusturvakeskus on kuitenkin harkintavaltansa puitteissa voinut antaa B:lle huomautuksen sen perustella, että hän oli vuonna 1997 laiminlyönyt velvollisuutensa antaa pyydetty selvitys - - - lääninhallitukselle (kohta 1) ja vuonna 2003 - - - lääninhallitukselle (kohta 3). Tämän vuoksi en pidä päätöksen lopputulosta lainvastaisena.

- - -

5

TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3 ja 4.1.3 esittämäni käsityksen menettelyn virheellisyydestä Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontaviraston tietoon. Tässä tarkoituksessa lähetän virastolle jäljennöksen tästä päätöksestäni.